

КРЫМІНАЛЬНАЯ ХРОНІКА Ў ГАЗЕТАХ МАГІЛЁЎШЧЫНЫ: ЭТЫЧНЫ АСПЕКТ

Крымінальныя з'явы, на жаль, і да цяперашняга часу маюць месца ў жыцці. Таму паведамленні аб іх у СМІ, якія павінны аб'ектыўна адлюстроўваць рэчаіснасць, – рэч заканамерная. Зазначым, што, паведамляючы аб рознага роду парушэннях закону, карэспандэнт павінен быць, бадай, асабліва асцярожным, кіравацца цэлым шэрагам прававых і этычных нормаў, каб не пашкодзіць канкрэтным невінаватым людзям і грамадству ў цэлым. Справа гэтая не такая простая, як можа здацца на першы погляд. Тым больш, што, у адрозненне ад юрыдычных, этычныя нормы асвятлення падзей крымінальнага характару вызначаюцца не настолькі выразна.

Прадметам нашага даследавання і з'яўляецца захаванне нормаў этыкі ў паведамленнях аб парушэннях законнасці ў прэсе Магілёўскай вобласці. Аб'ектам даследавання сталі ўсе абласныя, гарадскія і раённыя газеты за 2008 год. Знаёмства з іх зместам дазваляе зрабіць некаторыя пэўныя высновы.

Адзначым, па-першае, што крымінальная хроніка ў тым ці іншым аб'ёме пад рознымі рубрыкамі публікуецца ва ўсіх газетах вобласці. У пераважнай большасці матэрыялы не выклікаюць пытанняў з пункту погляду этыкі. Разам з тым трэба прызнаць, што абласныя і гарадскія газеты Магілёўшчыны прытрымліваюцца этычных нормаў асвятлення падзей крымінальнага характару больш строга, чым раённыя. Найперш гэта выяўляецца, бадай, у адносінах да непאўналетніх правапарушальнікаў.

Так, напрыклад, у раённай газеце “Кіравец” за 4 сакавіка 2008 г. (С. 2) быў змешчаны артыкул пад назвай “Злодзеі атрымалі па заслугах”. У ім, у прыватнасці, гаворыцца: “Летась супрацоўнікамі міліцыі была затрымана злачынная група, у якую ўваходзілі жыхары в. Стаўпінічы А. Шамайскі, У. Грузд, С. Коўрак, а таксама бабруйчанін А. Юмашоў. Усе – непאўналетнія.” Паколькі ўсе пералічаныя асобы былі асуджаныя на 5 гадоў пазбаўлення волі, аўтар меў юрыдычнае права назваць іх імёны. Аднак ці варта было гэта рабіць? Канечне, па галоўцы гладзіць іх няма за што. Разам з тым наўрад ці ёсць сэнс

лішні раз нагадваць пра іх “подзвігі”, маючы на ўвазе два аспекты.- Па-першае, тое, што не трэба пакідаць надзеі на выпраўленне гэтых яшчэ зусім маладых людзей. А па-другое, ствараць ім асабісты аўтарытэт сярод пэўнай часткі моладзі. Лепш было б паведаміць аб самім факце, не ідэнтыфікуючы канкрэтных асоб.

Думаецца, што рэдактарам газет трэба больш уважліва ставіцца да такога роду матэрыялаў, узважаць іх магчымы ўплыў на чытацкую аўдыторыю і на лёс саміх “герояў” публікацый. Тым больш, што гэта зусім яшчэ маладыя людзі.